

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 962/2023
27.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 486/21 од 12.04.2023.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 125/23 од 04.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.09.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 486/21 од 12.04.2023.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 125/23 од 04.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 486/21 од 12.04.2023.године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања у трајању од две године и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати наведену новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 125/23 од 04.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 1 тачка 8) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. У захтеву се наводи да је правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу – на записнику о претресању стана и других просторија ПУ Панчево ПС Ковачица од 10.02.2021. године, који је извршен без непосредног опажања и присуства сведока претреса.

Према стању у списима предмета, судија за претходни поступак Основног суда у Панчеву је дана 08.02.2021. године, на основу члана 155. став 1. ЗКП, донео наредбу Кппр 91/21 да се изврши претресање стана и других просторија окривљеног АА у ..., Улица ... број .., ради проналажења трагова и предмета везаних за кривични поступак.

Из записника о претресању стана и других просторија ПУ Панчево ПС Ковачица од 10.02.2021. године произлази да је претресање предузето на основу наведене наредбе судије која је, у смислу члана 156. став 1. ЗКП, пре почетка претресања предата окривљеном АА, уз позив да добровољно преда предмете који се траже и уз поуку да има право да узме адвоката, те да су претресању куће и дворишта окривљеног, присуствовали пунолетни грађани у својству сведока и то ББ и ВВ, који су поучени о њиховој улози приликом вршења претреса, као и да је записник потписан од стране окривљеног, као и сведока претреса ББ и ВВ, и то без примедби, као и овлашћеног службеног лица које је вршило претрес.

Како је наведени записник сачињен у свему у складу са одредбама члана 155-157. ЗКП, на основу наредбе судије за претходни поступак, а претресу су

присуствовала два грађанина, који су потписали записник без примедби, чиме су испуњени сви формални услови доказне радње претресања, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Марковића, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, неосновани.

При томе, имајући у виду садржину записника о претресању, из наведеног записника нису утврђене релевантне чињенице битне за постојање кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, већ су релевантне чињенице утврђене на основу других изведених доказа, а посебно инспекцијског записника – количине и врсте предмета који су пронађени, те извештаја о испитивању отпада и других писмених доказа.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА, истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, указујући да радње окривљеног наведене у изреци побијане правноснажне пресуде не представљају кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, већ да се у конкретном случају може радити о привредном преступу из члана 88. став 1. или 3. Закона о управљању отпадом.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени овог суда, не могу се прихватити као основани из следећих разлога:

Кривично дело уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. Кривичног законика („Сл.гласник РС“, бр.72/09 , који се примењивао у време извршења кривичног дела), чини онај ко противно прописима унесе у Србију радиоактивне или друге опасне материје или опасне отпатке, или ко превози, прерађује, одлаже, сакупља или складишти такве материје или отпатке.

Радња извршења кривичног дела из члана 266. став 1. КЗ је бланкетног карактера јер упућује на прописе којима се уређује ова област и садржи већи број алтернативно постављених радњи.

Из изреке правноснажне пресуде произлази да је окривљени критичном приликом, дана 10.02.2021. године, противно члану 59. Закона о управљању отпадом („Сл.гласник РС“ 36/2009, 88/2010, 14/2016, 95/2018 – др Закон) без дозволе надлежног органа сакупљао и складиштио опасан отпад, тако што је у ул. ... бр. ..., складиштио 71 моторно отпадно возило.... а која возила су имала агрегат, односно мотор, која су у себи садржала различита отпадна моторна уља и антифриз, а која расходована возила представљају опасан отпад индексног броја 16 01 04* и за које складиштење наведеног отпада АА није имао решење надлежног државног органа, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење, иако је знао да је његово дело забрањено.

Како из изреке правноснажне пресуде јасно произлазе сви битни елементи кривичног дела уношење опасних материја у Србију и недозвољено прерађивање, одлагање и складиштење опасних материја из члана 266. став 1. КЗ, због кога је окривљени оглашен кривим, јасно наведена противправност- поступање противно одређеним прописима, то евентуална сличност његових радњи са обележјима привредног преступа Закона о управљању отпадом, нема значаја, с обзиром да је окривљени оптужен и осуђен за кривично дело из члана 266. став 1.КЗ, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву формално опредељује битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која у смислу одредбе члан 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, бранилац у захтеву не образлаже у чему се конкретна повреда састоји из ког разлога захтев за заштиту законитости у том делу нема прописан садржај, сагласно члану 484. ЗКП

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Марковића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић